

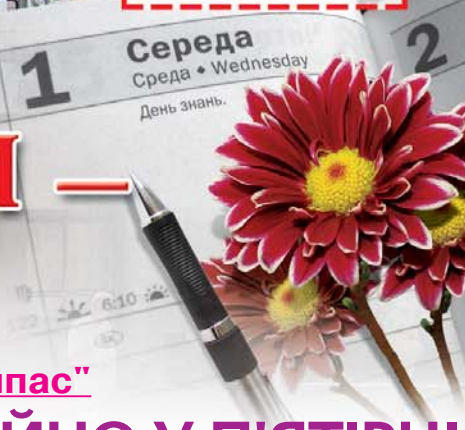

Б АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить з 1962 р. №9-11 (1371-1373) Вересень 2010 рік

А Ц І О Н А Л Ь Н И Й У Н І В Е Р С И Т Е Т Б У Д І В Н И Ц Т В А І А Р Х І Т Е К Т У Р

З ПЕРШОВЕРЕСНЕМ — ДНЕМ ЗНАНЬ!

ВСТУПНА КАМПАНІЯ 2010: НОВАЦІЇ Й ПІДСУМКИ

Цьогорічна вступна кампанія в Києві була напруженою. Міністерство освіти і науки України 2010 року запровадило 7 новацій у правила вступу у вищі навчальні заклади. Серед них:

1. Абітурієнт міг подати документи лише у 5 вузів на три спеціальності в кожному;
2. При зарахуванні враховувались не лише результати зовнішнього тестування, але й середній бал атестату. Загалом абітурієнт міг набрати щонайбільше 800 балів (600 – за тестування, 200 – за атестат);
3. Якщо абітурієнт набрав 180 балів і вище з профільного предмета, тоді планка у 124 бали по непрофільних могла знижуватися;
4. Зовнішнє тестування можна було проходити на семи мовах (українська, російська, кримськотатарська, молдавська, румунська, польська та угорська);
5. Тестові сертифікати були дійсні не один рік, а кілька. Абітурієнти, які тестувалися в минулому та позаминулому роках, могли брати участь у вступній кампанії зі старими атестатами;
6. Особи, які закінчили школу до 2007 р., могли вступати до вузів за вступними екзаменами, але лише на заочні відділення;
7. Пільговики могли подавати документи лише до одного вищого навчального закладу. Якщо ж мали бажання поступати до кількох вузів, то робили це на загальних підставах.

Як переконув Ігор Лікарчук, директор Українського центру оцінювання якості освіти (УЦОЯО), основна маса випускників здала ЗНО добре, і нинішні результати тестів кращі, ніж торішні. Містами і областями-лідерами, учні з яких отримали 200 балів хоча б з одного предмету, стали: Київ – 133 особи, 2-е місце у Львівській області – 92, третє місце – у Дніпропетровській та Донецькій областях – по 69 і 66. Найнижчі результати у Севастополі, Кіровоградській та Чернівецькій областях: менше 10 "двухсотбалників".

Щоб добре написати тести, підкреслив він, перш за все, краще відразу визначитися з майбутньою спеціальністю, щоб не здавати, приміром, п'ять тестів, а концентруватися лише на трьох необхідних.

Якими ж виявилися показники прийому до КНУБА за держзамовленням на денну форму навчання?

Подано заяв вступниками 6599. Першокурсниками нашого навчального закладу пощастило стати 867 абітурієнтам. До речі, оригінали сертифікатів одразу подали до КНУБА – 1630 абітурієнтів, ксерокопії – 4969.

2010 року вдруге до КНУБА на 1-й курс за держзамовленням на відділення ПЦБ, ТВ, БМО, ІТЕП, ІУСТ, МБГ, ГД, ЗіК зараховано вступників, які отримуватимуть скорочену денну освіту (44 чоловіки) – навчатимуться на молодого спеціаліста.

Яка кількість абітурієнтів вступила цього року на заочну та скорочену заочну форму навчання?

Подано 330 заяв. Студентами першого курсу за держзамовленням стали 96 чоловік. Щоб навчатися на першому курсі скороченої заочної форми навчання заяви подали 138 абітурієнтів. Зараховано – 100.

За конкурсним показником прийому до КНУБА цього року найбільшу популярність мали напрями підготовки: архітектура, образотворче мистецтво (ОМ), землевпорядкування та кадастр (ЗіК), промислове і цивільне будівництво (ПЦБ), товарознавство і торговельне підприємство (ТКД), міське будівництво та господарство (МБГ), менеджмент організацій (МО), теплогазопостачання і вентиляція (ТВ), технологія будівельних конструкцій і виробів (ТБКВМ), геодезія, картографія та землевпорядкування (ГД), комп'ютерні науки (ІТЕП, ІУСТ), водопостачання і водовідведення (ВВ).

Який же був конкурсний прохідний бал до КНУБА?

Щоб навчатися на архітектурному факультеті спеціальності "архітектура" і "образотворче мистецтво" необхідно було набрати 1067,4 та 1010,4 бали (включаючи творчі конкурси з рисунку, композиції та графіки-креслення); для навчання на будівельному факультеті (ПЦБ і МО) – 658,7 і 634,3 балів; на будівельно-технологічному (ТКД, ТБКВМ) – 645,1; 618,6; на факультеті ГІСУТ (МБГ, ГД, ГІСТ, ЗіК) відповідно: 641,8; 618,0; 605,9; 669,7; на сантехнічному факультеті (ТВ,ВВ,ЕКБ) – 631,5; 615,0; 599,2; комп'ютерні науки (ІТЕП, ІУСТ) – 615,7.

Документи для вступу до КНУБА приймає Анна Круглякова (СТФ)

З абітурієнтом працює В.І.Харламова (арх. фак.)

Чи ми є в списку?

3-й випуск рейтингу "Компас" КНУБА ТРАДИЦІЙНО У П'ЯТІРЦІ НАЙКРАЩИХ ВУЗІВ В УКРАЇНІ!

Випускники будівельного факультету 2010

Як і минулого року, учасниками рейтингу вищих навчальних закладів "Компас-2010" стали 234 українських вишів 3-4 рівня акредитації, що готують бакалаврів, фахівців і магістрів за п'ятьма напрямками, як бізнес/економічні спеціальності, юриспруденція, інженерні/технічні спеціальності, інформаційні технології (ІТ), архітектура/будівництво.

"Ставили оцінки" навчальним закладам 1150 випускників, 990 компаній-роботодавців та представники 363 провідних компаній України. Випускники оцінювали наскільки вуз допомагав влаштуватися на роботу, наскільки їх влаштував якість отриманих знань, а роботодавці – те, наскільки отримані у вузі знання відповідають вимогам їх компанії. В залежності від відповідей на ці запитання вуз і займає своє місце у рейтингу.

Цікаво, що думка роботодавців та випускників кардинально відрізнялася. У топ-10 переваг випускників увійшли лише два вузи з першої п'ятірки рейтингу – КНУ і "Могилянка", зате майже вся перша п'ятірка увійшла до топ-10 від роботодавців. Тобто в значній мірі рейтинг формує саме їх думку.

Згідно даних, перше місце в рейтингу 2010 року посів Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" (у 2009 р. також 1-е місце). На другому місці – Київський національний університет ім. Т.Г.Шевченка (1-е місце з КПІ в 2009 р. Їх розділяв лише 1 бал). На третьому місці – традиційно Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана. Четверте місце поділили в рейтингу 2010 року Національний університет "Києво-Могилянська академія" (2-е місце минулого року) і Національний університет "Львівська політехніка". На п'ятому місці також два виші – Донецький національний технічний університет (3-е місце в 2009 р.) і Київський національний університет будівництва і архітектури (5-е місце в 2009 р.).

Таким чином попередні вступні кампанії абітурієнти і їх батьки отримали практичний посібник з вибору вузу. Адже для абітурієнта важливо знати, в яких саме напрямках підготовки фахівців сильний той або інший вуз. А для навчальних закладів цей рейтинг дав можливість поглянути на себе очима ринку праці, побачити і зрозуміти свої сильні і слабкі сторони.

За матеріалами газети "Сьогодні"

ПОРІВНЮЄМО РЕЗУЛЬТАТИ РЕЙТИНГІВ

Якщо порівняти результати "Компаса" 2010 з минулим роком, то у загальному рейтингу нижче 5-го місця змін не відбулося. Вузи піднімалися або опускалися за списком, як правило, максимум на одне місце. Але в цільових рейтингах за напрямків деяким вузам вдалося покращити своїх показники.

Так, у рейтингу за економічними спеціальностями з 7-го на 4-е "стригнули" Львівський університет ім. Франка, "Львівська політехніка", Дніпропетровський національний університет, а КПІ перескочив з 5-го на третє. Це відбулося за рахунок того, що роботодавці в цьому році вище оцінили якість освіти у цих вузах. Приміром, у КПІ, він був у 2009 році 31 бал від роботодавців, а в цьому – 55.

Але найцікавіша картина вийшла в топ-п'ятірці вузів. Як і раніше, перше місце в рейтингу утримує КПІ. А ось КНУ імені Шевченка з'їхав з 1-го на 2-е місце. Менеджер цього проекту А.Кашин пояснив: "Минулого року розрив між КПІ (86 б.) та КНУ ім. Шевченка (85 б.) становив 1 бал, тому ці вузи й розділили між собою 1-е місце. У цьому році КПІ набрав всього на 1 б. більше, але в той же час "Шевченко" втратив цілих 5 балів (80 б.). Тому розрив склав 7 балів, і КНУ перекочував на 2-е місце. Втрата балів відбулася за рахунок того, що роботодавці нижче оцінили якість співпраці компаній-роботодавців з вузами".

З топ-трійки випала "Києво-Могилянка": з 2-го місця вона перемістилася відразу на 4-е. "Оцінка роботодавцями якості освіти в цьому вузі впала на 19 балів (з 43 до 24 б.). Менше заробив вуз і за співпрацю з компаніями-роботодавцями. В результаті підсумковий бал "Могилянки" зменшився на 5 б. – з 52 до 47", – пояснює О.Кашин. З 3-го на 5-е перекочував і Донецький технічний університет. Це сталося тому, що менше роботодавців згадували його в числі кращих. Також знизилася кількість компаній, які зазначили, що співпрацюють з цим вузом.

В КНУБА – найкраща в країні підготовка з архітектурно-будівельних спеціальностей та високі показники роботи з роботодавцями з профільних спеціальностей. Наш заклад отримав 39 балів від роботодавців. Абсолютна більшість випускників нашого закладу мають роботу з фаху.

За матеріалами: "Сьогодні"

Диплом з рук декана

ОСТАННІЙ ДЕНЬ БЕЗТУРБОТНОГО ЖИТТЯ

Декан СТФ О.С.Волошкіна вітає вихованців

Тридцятього червня – другого липня Університет проводив у самостійне життя випускників 2010 року. Редакція студентської газети А+Б встигла побу-

вати лише на святі двох факультетів: будівельного та санітарно-технічного.

В нашому храмі будівельних і архітектурних наук дипломи випускника отримують у 80-й раз. Все було дуже урочисто. Щирі побажання молоді світлого шляху і становлення, господарювання у власній державі висловила проректор КНУБА О.О.Горова. З її рук студенти отримували почесні грамоти та дипломи за сумлінне навчання, суспільно-громадську роботу та участь у наукових досягненнях закладу. Є в КНУБА добра традиція: інтелектуальну еліту вносити до Книги Пошани закладу. Серед тих, хто завжди був у перших рядах і добився честі залишити власне ім'я у цьому історичному документі: Юлія Косулько, Ігор Кузьмич, Світлана Панасенко, Ольга Ступка.

У таку урочисту мить сердечно привітала своїх вихованців декан факультету Олена Семенівна Волошкіна.

Щоб стати справді якісним фахівцем, необхідно протягом літ навчання старанно працювати, отримуючи знання, щоб потім якнайбільше роботодав-

ців відкривали до наших випускників свої двері. Якраз про успіхи у навчанні та науковій роботі своїх вихованців і згадувала у своєму виступі-зверненні декан факультету. Дуже приємно, коли на факультеті є обдарована молодь й про неї можна розповісти!

Декан СТФ О.С.Волошкіна вручила кращим випускникам дипломи про закінчення факультету. Факультет СТФ закінчили з відзнакою, отримавши диплом магістра за фахом "теплогазопостачання і вентиляція": Андрій Барницький, Ірина Бернацька, Ольга Височан, Ганна Васьківська, Карина Дашевська, Ольга Демусь, Марина Драчук, Олена Ємець, Галина Лозянко, Анна Москвітін, Сергій Печура, Тетяна Романова, Роман Ушацький. Диплом спеціаліста вручила декан Володимир Степичев. Документи про закінчення з відзнакою КНУБА за фахом "Споруди і обладнання водопостачання і водовідведення", "Водопостачання і водовідведення" з рук декана одержали магістри: Ігор Кузьмич, Тетяна Булейко, Ольга Ступка, Олена Лемешко, Олександр Минько, Ілона Садовська.

Вже магістр!

Випускник Ігор Кузьмич – аспірант

З вищою освітою!

Виставки

КРАЦІ ДИПЛОМНІ ПРОЕКТИ І 2010 МАГІСТЕРСЬКІ РОБОТИ АРХІТЕКТОРІВ

Першого липня у архітекторів професійне свято – День архітектури України! Викладачі, співробітники і студенти університету цього дня вітають представників архітектурного факультету, бажають їм творчих польотів на неймовірні висоти, щоб їхні творіння вражали й дивували не лише увесь український народ, а й сколихали душі людей по всьому світу!

Справді, саме архітектори протягом століть вдихають життя в сірі камені, перетворюючи їх на вічні творіння. Вони створюють історію міст і країн, змушують сміятися й плакати, знаходять душу в самому немислимому предметі. Архітектори роблять життя людей прекраснішим і різноманітнішим, втілюючи в неї модерн, конструктивізм, сучасні стилі. Проекти та будівлі архітекторів, які створюють сучасний вигляд Києва і України, відзначені багатьма державними преміями, призами та медалями міжнародних конкурсів... Газета А+Б попросила декана архітектурного факультету проф. О.В.Кашченка прокоментувати традиційну цікаву подію – виставку дипломних робіт архітекторів, що проходила в університеті.

– Виставки займають особливе місце в житті архітектора. Для студента – це широка можливість "дати знати про себе", демонструючи свою творчу роботу. Для викладача це – перевірка дії методики в порівнянні з нашими творчими майстернями кафедр. Нарешті, для деканату – престижний захід – можна показати роботи у своєму місті та за кордоном і таким чином закріпити й поширити кращий досвід, який виявляється в процесі конкуренції виставкових робіт.

На архітектурному факультеті існують: виставки – оцінки курсових робіт; виставки кращих робіт; виставки конкурсних робіт, виконані у рамках програми та поза нею. Конкурсний дипломний проект – один з видів навчальної роботи, індивідуалізована творча майстерність.

1 липня 2010 р. в КНУБА відкрили виставку кращих дипломних проектів і магістерських робіт, які студенти університету захистили цього року. Під час її

відкриття були присутні заступник міністра Міністерства регіонального розвитку і будівництва Г.А.Соколов та ректор КНУБА, д.т.н. А.М.Тугай. Пан Г.А.Соколов зазначив архітекторам наскільки нині є важливим розвиток спеціальності "Містобудування в архітектурі", є необхідною підготовка майбутніх фахівців-архітекторів для районів і міст країни. Було звернуто увагу на важливість розробки тематики "Безбар'єрна архітектура" – програми безперешкодного доступу людей з обмеженими фізичними можливостями до об'єктів житлового і громадського призначення. В ній особливо увага приділяється дотриманню вимог державних будівельних норм при будівництві та реконструкції окремих об'єктів міської забудови, враховуючи потреби людей з інвалідністю: дообладнання існуючих будинків і споруд засобами безперешкодного доступу до них людей з обмеженими фізичними мож-

ливостями. Хочеться з цього приводу відзначити магістерську роботу випускниці ОДПМ-51 А.Кіреєвої "Безбар'єрний середовищний дизайн. Основні природні формування", роботу випускника ДАС-65 О.Матющенка "Реабілітаційний центр для молоді з обмеженими можливостями" та ін..

Заст. міністра Г.А. Соколов також зазначив важливість розробки тем й інших дипломних проектів: з енергозбереження в архітектурі, сільської тематики, підтримки національних традицій і сучасній архітектурі. Особливо сподобалася робота випускника факультету О.Москалюка (ОДПМ-51) з розробкою в проекті національної тематики та ін.

У цьому році архітектурний факультет Київського національного університету будівництва і архітектури випустив 124 спеціаліста і 54 магістра включно з 8 іноземними студентами.

Бліц-інтерв'ю

ЩИРА ПОДЯКА ВИКЛАДАЧАМ

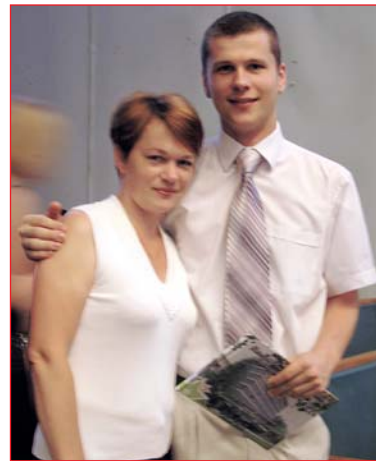
Газеті завжди цікаво дізнаватися про ставлення молодих фахівців 2010 до тих, хто допоміг їм здобути знання, до їх старших колег, які сповнені щирою любов'ю до молоді, до нашої країни. Випускники різних факультетів висловлювали щирі подяки педагогам за їх відданість професії, щоденну працю, спрямовану на підготовку інженерів-будівельників і архітекторів, виведення їх у європейський простір... "Архітектура і Будівництво" запитала випускників університету:

– Кого з викладачів визнаєте для себе найкращими в набутті знань і такими, що запам'яталися як найсуворіші?

Андрій Земляк (ПЦБ): Насамперед хотілося б відзначити нашого декана факультету Г.М.Іванченка, людину позитивну, з добрим біополем, що вміє старанно вислухати студента і допомогти, якщо необхідно. Хочу відзначити доцента теоретичної механіки А.В. Кузнєцова, проректора О.О.Горова, професора кафедри опору матеріалів Л.Т.Шкельова, ст. викладача цієї ж кафедри М.О.Пеклова.

Микола Рабуша (ПЦБ): Для мене під час навчання і отримання фаху найрозумілішими були лекції доцентів кафедр: опору матеріалів Ю.А.Морскова, будівельної механіки С.О.Піскунова, залізобетонних і кам'яних конструкцій М.І.Доброхлопа.

Випускники 2010 назвали ще багато прізвищ. Серед них професори Л.Є.Пелєвін та Н.Д.Федоренко, доценти А.Т.Свідерський і В.П.Головань, І.В.Русан, Л.Т.Полтавець, які надали їм професійні знання та навички на шляху до майбутнього життя. "Завдяки мудрим викладачам, навчаючись тут, ми стали сильними, активними в житті, сміливішими й пізнали масу цікавого, необхідного про будівництво, навчилися думати та робити правильні висновки" – стверджував майже кожен з тих, з ким спілкувалась газета.

Андрій Земляк з матір'ю у день випуску.

ВЖЕ З ДИПЛОМОМ!

На фото – випускниця будівельного факультету Оксана Міщенко, яка за відмінні успіхи і старання в навчанні, активну участь в науково-дослідній і громадській роботі занесена до Книги Пошани університету. Під час бесіди з газетою, дівчина сказала: студентське життя завжди було важким, я намагалася працювати так, щоб отримати якнайбільше знань. Отже, труд, лише один труд для одержання фаху.

Я дуже вдячна викладачам КНУБА: професору М.В.Корнієнку – суворому викладачу й дуже інтелігентній людині, його мені завжди буде приємно згадувати за те, що своїм прикладом показував, як треба працювати. Також доцентам П.П.Черверді та М.О.Солов'ю, чудовому професійному колективу кафедри будівельної механіки...

Але найбільше хочеться подякувати завідувачу кафедри будівельної механіки, д.т.н. професору Віктору Андрійовичу Баженову, завдяки якому я захопилася цією дисципліною і пов'язую з нею своє подальше життя, залишаючись навчатися в аспірантурі кафедри. Маю мрію в майбутньому стати викладачем в КНУБА!

Декоративна робота в стилі національних традицій. Керівник проф. О.В.Кашченко

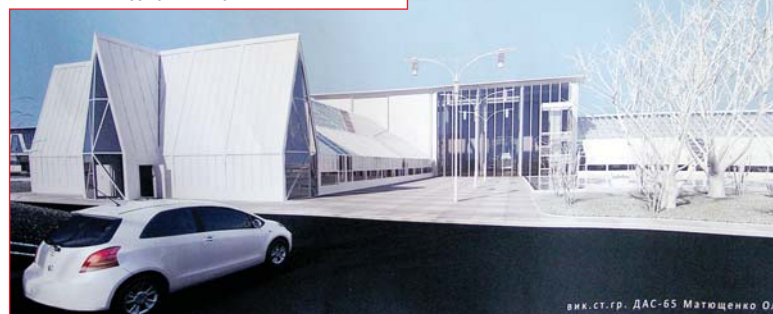

Новий тип поселення в Київській агломерації. Автор О. Кисіленко (МБ-61). Керівники: проф. М.М.Кушніренко, доц. В.О.Яценко

Автор роботи О.Москалюк (ОДПМ-51). Керівники проф. О.В.Кашченко, доц. С.Біленкова

Реабілітаційний центр для молоді з обмеженими можливостями – Автор О.Матющенко (ДАС-65)

внк.ст.р. ДАС-65 Матющенко Ол

АЛЬМА МАТЕР ДАЛА ВАМ БАГАЖ ЗНАНЬ

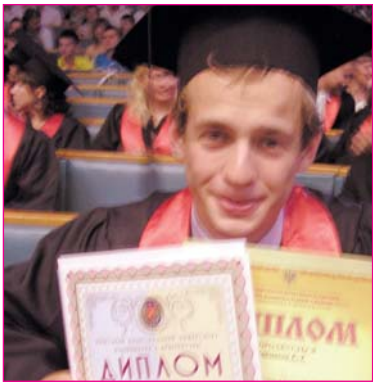
СТАВТЕ ЦІЛІ Й ДОСЯГАЙТЕ ЇХ!

Здобуття професії у вищому навчальному закладі закладає фундамент майбутнього кожної людини. Від того, який багаж знань і умінь понесе вона у своє професійне життя, залежать розвиток, зростання держави, моральний стан суспільства. У цей день, 2-го липня, випускниками будівельного факультету стали 223 спеціаліста і магістра. Дипломи про вищу освіту було вручено 21 відміннику. І це за п'яталогося навик!

Щирі слова почули випускники будівельного факультету університету й від свого декана – Григорія Михайловича Іванченка: "Ви – на порозі нового життя, яке може бути й непростим, тому необхідно бути сміливими, наполегливими, зваженими. Ви маєте головне – молодість, інтелект, отриманий у вищому навчальному закладі, який сприяє розвитку людини, підвищує життєвий добробут, культуру, розширює її багатство у світі. Бажаю вам продовжувати традиції університету й не забувати своєї Альма Матер!"

Відтепер Вашою стала велична і горда 80-літня історія Університету, а Ви самі – його частинкою і впродовж цілого життя своїми вміннями творитимете і продовжуватимете історію свого закладу! Хай всім щастить!

Другого липня на урочистості до актового залу КНУБА прийшли випускники санітарно-технічного факультету. Цього дня вони стали повноправними володарями дипломів.

Щоб стати добрими фахівцями і гідно виконувати своє призначення на землі протягом п'яти років навчання вони пізнавали закони світу, осягали таємниці науки, вивчали досвід століть, вчилися господарювати у власній державі... І тепер вони освічені, сильні, добрі, розумні відповідатимуть за власну долю і всієї України. Хай шлях стелиться їм світлий і радісний!

"Архітектура і Будівництво" звернулася до Юлії Косулько – 22 – річного магістра з фаху ТВ, відмінниці протягом навчання, однієї з 17 молодих українців, якій Фонд Віктора Пінчука надав грант на навчання в найкращих університетах світу – США, Великобританії, Німеччині, Швеції та Швейцарії. До речі, на їхню освіту в рамках програми "Всесвітні студії" Фонд Віктора Пінчука виділив понад три мільйони гривень. Студентська газета попросила Юлю відповісти на питання. Читайте!

– Як в тебе почуття від того, що ти отримала вищу освіту, закінчила санітарно-технічний факультет КНУБА?

– Я горда, що отримала ступінь магістра інженерії в КНУБА. Не тільки тому, що дійсно вважаю свою освіту фундаментальною, а й тому, що мені вдалося гідно продовжити династію, яку встановили мої батьки – вони обидва закінчили СТФ університету за спеціальністю ТВ.

– Чи задоволена ти своєю спеціальністю? Що конкретно в ній подобається?

– Безумовно. З самої назви спеціальності "Теплогазопостачання, вентиляція і кондиціонування" зрозуміло наскільки вона комплексна і багатопланова. За 5 років навчання наші викладачі дали нам серйозну теоретичну базу, на основі якої стало можливим подальше вивчення інженерних дисциплін. Величезна заслуга викладачів кафедр "Теплогазопостачання та вентиляції" і "Теплотехніки" те, що в короткий термін нам змогли дати фундаментальні знання та навички ряду інженерних напрямків. Ми вдячні їм. Тепер, будучи знайомими з усіма напрямками ТВ, ми зможемо вибрати найбільш підходяще для кожного з нас – чи то котли, газопостачання або вентиляція – і на основі отриманих знань професійно зростати далі.

Зрозуміло, що завдяки батькам ще до вступу в КНУБА у мене було уявлення про ТВ і про те, якою буде професійна діяльність по закінченню вузу. Тому мій вибір вже був усвідомленим, і через п'ять років навчання перевищив всі очікування. Мені подобається комплексність моєї спеціальності, її актуальність і важливість, а також те, що, незважаючи на суворість сфери інженерії, в ній є місце творчості при вирішенні окремих завдань.

– Ти отримувала 800 грн. стипендії від незалежного приватного фонду Віктора Пінчука. Яким чином цю стипендію здобувають?

– Так, у цьому році я стала стипендіатом Фонду Віктора Пінчука за програмою "Завтра.UA". Це ініціатива Фонду спрямована на розвиток суспільства України, на підвищення громадянської активності при вирішенні соціальних проблем, на поліпшення нашого з вами завтра силами активної молоді.

До конкурсу допущені студенти 3–6 курсів ВНЗ-учасників програми або інших ВНЗ акредитації IV рівня. Для отримання стипендії я проходила всеукраїнський конкурс у декілька етапів. Так, разом з пакетом документів відправляла наукову роботу, яку кілька місяців розглядало і оцінювало компетентне журі. Наступним етапом, у якому брали участь близько 950 чоловік, стали психологічні тренінги, які проводилися у різних містах України для зручності студентів. З групами людей в 5–10 чоловік працювали досвідчені психологи, які протягом тривалої роботи оцінювали особистісний потенціал кандидатів. Результатом проведених етапів став спільний рейтинг студентів, перші 311 з яких стали стипендіатами "Завтра.UA".

Фонд провів триденний форум стипендіатів, у рамках якого ми познайомилися один з одним, відвідали психологічні тренінги, надихнулися спілкуванням з людьми, які досягли висот в Україні, й об'єдналися між собою для розробки і подальшої реалізації соціальних проектів. Проект, в якому беру участь, називається "ГІД – Гарантований Індивідуальний Досвід". Він спрямований на пошук місць стажування в престижних українських підприємствах для талановитих студентів різних спеціальностей.

Хотілося б відзначити ту величезну роботу, яку виконав Фонд для того, щоб дати нам можливість ще більше розкрити себе, розширити свої обрії й знайти спосіб стати корисними суспільству.

– Юлю, як сталося, що отримуватимеш другу освіту в університеті Стокгольма? Яку назву має заклад і факультет, в якому вчитимешся?

– Вийшло так. Мій науковий керівник к.т.н. Олександр Петрович Любарєв запропонував зайнятися дослідженням техніко-економічного обґрунтування вибору джерела енергії при малоповерховому будівництві. У ході роботи я зрозуміла, що саме ця сфера ефективного використання енергії, сучасна екологічна енергетика найбільш цікаві для мене й актуальні для України. Величезне йому спасибі! Також дійшла висновку, що потрібно заглибитися в ці науки, вивчити нові технології, щоб потім застосувати тут, в Україні. За порадою батька, Анатолія Григоровича, почала пошук програм з вивчення сучасної енергетики в Скандинавських вищих навчальних закладах, які спеціалізуються в цій галузі.

Мої пошуки увінчалися успіхом – було знайдено магістерську програму "Innovative and Sustainable Energy Engineering", яка проводиться спільно шістьма кращими технічними вузами Скандинавії: основний КТН (Швеція), де всі прийняті студенти прослухають курси 1-го семестру, Чалмерс (Швеція), NTNU (Норвегія), DTU (Данія), ТКК (Фінляндія) і НІ (Ісландія). У рамках навчання раз на семестр є можливість змінювати вуз та відповідно напрямок навчання (кожен має свою спеціалізацію). Тобто, до кінця дворічного курсу можна прослухати курси у 3-х з 6-ти перерахованих університетів.

– Грант для навчання закордоном ти виграла? Розкажи про це.

– Навчання закордоном не виграють, це не лотерея. Це результат цілеспрямованих дій декількох років. Для початку слід потурбуватися про знання мови. У моєму випадку – це англійська, яку я вивчала протягом кількох років і підтвердила знання успішною здачею IELTS (International English Language Testing System – міжнародний екзамен з англійської мови – від ред.).

Після вибору програми був довгий процес збору та переведення документів, написання есе. Взагалі, увесь процес надходження точно і ясно описується на сайтах ВНЗ; потрібно вивчити і дотримуватися всіх інструкцій.

Важливим є те, що наша альма-матер, КНУБА, є в списку міжнародно визнаних університетів. Це означає, що диплома бакалавра КНУБА достатньо для вступу до магістратури в Європейській ВНЗ. Звичайно ж, при збігу дисциплін, які вивчаються. Потім тривали довгі 5 місяців очікування результатів, які увінчалися заповітним "admitted", тобто "допущений".

(До речі, на Заході учений витрачає більше 30% свого часу на написання заяв на гранти. Для українських вчених і студентів отримання фінансування на конкурсній основі є відносно новою і незвичною справою – від ред.)

– Як вийшло так, що фонд Віктора Пінчука оплачуватиме тобі навчання? Хто ще буде з тобою вчитися в Україні?

– Попри те, що моя програма не має tuition fee (плата за навчання), навчання закордоном дороге, адже рівень життя, а, значить, і ціни на проживання та харчування, значно вищі від українських. Тому я поставила перед собою мету: знайти грантові програми для фінансової підтримки свого навчання. Незважаючи на велику їх кількість за кордоном, національних програм критично мало.

Цю ситуацію зараз виправляє Фонд Віктора Пінчука, запустивши пілотний проект "Всесвітні студії". Це грантова програма для українських студентів, які планують закінчити магістратуру в одному з 100 кращих університетів світу за версією "The Times". Основними критеріями відбору майбутніх стипендіатів були: позитивна відповідь про зарахування до ВНЗ та бажання застосувати отримані знання тут, в Україні. За умовами програми, після завершення навчання всі ми повертаємося в Україну і маємо попрацювати за фахом не менше 5 років.

Як і під час конкурсу "Завтра.UA", відбір відбувався у кілька етапів. Свої онлайн-заявки подали близько 250 чоловік, 50 з яких були обрані для співбесіди. Компе-

тентне журі оцінювало не лише кандидатів, але й допомагало нам зробити остаточний вибір програм, зрозуміти, яким саме чином можна задіяти себе після повернення. Після серйозного відбору сімнадцять осіб отримали гранти на своє навчання, в тому числі і я. Ми отримали допомогу від Фонду Віктора Пінчука, тому що наші власні цілі збігаються з цілями Фонду, діяльність якого спрямована на розвиток України як гідного члена всесвітнього суспільства. Ми всі, і я особисто, вдячні Віктору Михайловичу за шанс, що він нам дав, і за віру в нас, у те, що все у нас вийде.

– Де ти будеш жити? Чи є у шведських студентів гуртожитки?

– Що стосується проживання, то це питання все ще відкрите. Так, у Швеції є

студентські гуртожитки, але отримати кімнату в них вкрай складно: у черзі треба стояти від півроку. Побажаємо мені успіху в пошуку місця проживання.

Ставте перед собою цілі і досягайте їх – немає нічого неможливого!

Розмову вела І.Герасценкова

Звернення Віктора Пінчука до учасників програми "Всесвітні студії"

Церемонія програми "Всесвітні студії" Фонду Віктора Пінчука

Віктор Пінчук зі студентами

Події РЕКТОРСЬКИЙ ШТУРВАЛ В НАДІЙНИХ РУКАХ

На початку літа в нашому навчально-му закладі відбулася важлива подія. КНУБА обирає ректора. Кандидатів на високу посаду було двоє. Це діючий до цих пір ректор – Анатолій Михайлович Тугай та його суперник, колишній співробітник університету, завідувач кафедри менеджменту в будівництві Віктор Іванович Анін.

Обиранню першої особи закладу передували: Вчена рада, яка висунула кандидатуру на посаду ректора, конференція трудового колективу, зустрічі претендентів із студентською молоддю та професорсько-викладацьким складом. Обидва кандидати, виступаючи перед колективом, змалювали своє бачення розвитку університету та відповіді на запитання присутніх. На жаль, конкурент Анатолія Михайловича Тугая вів себе не дуже достойно: прикро було чути неправдиві факти діяльності іншого претендента. Добре, що викладачі, студенти, співробітники не сумнівалися в довголітньому керівнику свого вузу, вірили йому й захищали від наклепів.

Вибори ректора КНУБА призначили на 3 червня, під час конференції колективу. Вони проходили у формі повноцінного таємного голосування, з кабінами і урною

для бюлетенів. Участь в них взяло 120 людей. Президія складалася з 5-ти осіб. Головуючий – д.т.н. професор І.І.Назаренко. За правилами на виборах присутній представник Міністерства освіти і науки України, в даному випадку відповідальний працівник МОН України Анна Олексіївна Кільова. Лічильну комісію очолює завідувач кафедри опору матеріалів А.М.Станкевич.

Результати виборів стали відомі вже за пів години після завершення голосування. Переможцем став нинішній ректор Анатолій Михайлович Тугай, який набрав 90% голосів. Отже, цифри на виборах: за професора Тугая – 105 голосів, за проф. Аніна – 9; два бюлетені – недійсні.

Анатолій Михайлович Тугай вже понад 26 років відповідає за багатотисячний колектив КНУБА, його випускників. Доктор технічних наук, професор, член-кореспондент Академії педагогічних наук України, академік Міжнародної академії наук, віце-президент Академії будівництва України, почесний професор-дослідник Інституту водних проблем Нью-Йоркського університету, почесний професор Асоціації будівельних вузів країн СНД.

Понад 45 років тому один з найкращих студентів КІБІ Анатолій Тугай з дипломом з відзнакою покинув свою альма-матер і

повернувся до свого "Київськбуду", де колись, ще до інституту, працював робітником та був його стипендіатом. Два роки працював майстром, виконробом... Але рідні стіни завжди кличуть, змушуючи повернутися, і він повернувся, але вже аспірантом, щоб прилучитися до науки, готувати нові студентські покоління... Так розпочався життєвий шлях великого вченого: аспіранта, старшого викладача, доцента, професора, заступника декана факультету і декана, завідувача кафедри водопостачання і ректора КНУБА – Анатолія Михайловича Тугая.

Напрямок наукової діяльності професора Тугая – раціональне використання та охорона водних ресурсів, водопостачання населених пунктів і промислових підприємств, розробка багатоступеневі і безперервної системи освіти, наукові дослідження з проблем вищої освіти в період трансформування виробництва у ринкові відносини та визначення вимог для підготовки спеціалістів у цих умовах.

Внесок такого керівника, як професор Тугай у розвиток вищої будівельної освіти України важко переоцінити. Його вплив як вченого, педагога на розвиток системи вищої освіти в Київському регіоні є багатограним, багатовекторним.

Тому ім'я його і вийшло за межі України і придбало світове визнання.

За останнє двадцятип'ятиліття (1984–2010) збільшився на понад 3650 студентів контингент студентської молоді й на 300 – педагогічних і науково-педагогічних працівників. Окрім штатних працівників, для проведення учбово-наукової роботи залучаються висококваліфіковані спеціалісти з Національної академії наук України, проектних і виробничих організацій. 39 особам – науковцям КНУБА – присуджено Державні премії України в галузі науки і техніки за останні чверть століття.

КНУБА – єдиний вищий навчальний заклад в Україні, що має серед ви пускників п'ятох Героїв України. Це депутати О.О.Омельченко та В.А.Поляченко, президент корпорації "Укрреставрація" М.І.Орленко, экс-управляючий трестом ХК Київськбуд" В.І.Даниленко, радник президента П.С.Шилука.

Багаторічний досвід науково-дослідної роботи, взаємозв'язок учених з науковими центрами України та інших держав сприяли створенню в університеті трьох науково-дослідних інститутів, 2 виробувальних центрів будівельних конструкцій, центру економічних досліджень і прогно-

зувань, інженерно-екологічний комплекс, 11 науково-дослідних лабораторій. Київський національний університет будівництва і архітектури вже втретє входить у п'ятірку найкращих вищих навчальних закладів України. КНУБА є одним із лідерів національного рейтингу, першим у будівельній галузі та архітектурі. Це висновок соціального проекту "Рейтинг вузів "Компас" (2008–2010).

З-під пера ректора, академіка Академії інженерних наук України А.М.Тугая вийшло понад 225 наукових праць, 17 підручників і посібників, 5 довідників, 7 монографій, ним підготовлено чотири кандидатів наук.

Чи є в роботі ректора якісь "плюси" і "мінуси"? – запитала "Архітектура і Будівництво". Він відповів: "Перше – це задоволення від підготовки фахівців, можливість творити; друге – неможливість втілити усе задумане". І все-таки кожна професія по-своєму цікава і неповторна.

Що ж притаманне професії будівельника? "Краса, вічність і необхідність створеного завдяки цій професії. Та вдячність людей", – продовжив Анатолій Михайлович. Як же треба бути закоханим у справу, щоб так відповісти...

І.Герасценкова

ФОТОРЕПОРТАЖ

Перед виборцями проф. А.М.Тугай

Виступає конкурент В.І. Анін

Президія виборів. Головує проф. І.І.Назаренко

Черга до кабін

Голосує П.В.Захарченко

Голосування – через хвилину!

Голосує О.А.Волянський

Демонструються урни для бюлетенів

Голосує перший проректор В.А.Баженов

Голосує А.В.Фомін

Голосує А.Я.Барашиков

Працює лічильна комісія. Головуючий А.М. Станкевич

Цікава статистика

ЯКІСТЬ ОСВІТИ

Організація Економічного Співробітництва та Розвитку опублікувала рейтинг знань 15-річних школярів з 57 країн світу. Як виявилось, найбільш фундаментальними знаннями володіють юні жителі Фінляндії. Росія і США увійшли до групи країн, чії школярі показали результати "нижче середнього" рівня. Подібні рейтинги публікуються раз на три роки і засновані на здачі спеціального тесту (називається PISA), який у 2006 році включав питання з точних наук, математики та читання. **Тест також оцінює вміння школярів застосовувати теоретичні знання на практиці.** Екзаменовані школярі повинні були відповісти на питання за 2 години.

У десятку кращих увійшли: Фінляндія (середньостатистичний школяр одержав 563 бали), Гонконг, Канада, Тайвань, Естонія (531 бал), Японія, Нова Зеландія, Австралія, Нідерланди і Ліхтенштейн. У школярів цих та ще 10-ти держав результати вищі середньостатистичної норми. П'ять країн виявилися на середньому рівні, 22 – нижче середнього рівня. До останньої групи увійшли **США (489 балів) і Росія (479 балів).** Окрім них у цій групі країн виявилися Латвія (490 балів), Литва (488 балів), Азербайджан (382 бала) і Киргизстан (322 бали, найнижчий результат серед усіх 57-ми країн). Україна у тестуванні участі не брала.

Для порівняння: школярі Німеччини набрали 516 балів, Великобританії – 515, Франції – 495, Іспанії – 488, Італії – 475, Ізраїлю – 454, Туреччини – 424, Бразилії – 390, Катару – 349.

Використано джерела: Rbcdaily, НТВ, chinapro

Першокурсники радять

ЯК ДІЯТИ, ЩОБ СТАТИ СТУДЕНТОМ

Олена Марчук, студентка 1-го курсу КНУБА
Математика: 180
Українська мова та література: 165
Історія України: 165

1. Я подавала документи до 3-х вузів і заздалегідь підготувалася до вступної кампанії. До її початку від "а" до "я" вивчила всі правила прийому, проїхалася по приймальних комісіях, порадилася, що подавати і як правильно заповнювати документи. У результаті – вдома підготувала три папки документів, з огляду на вимоги кожного вузу. А вже в день подачі документів я не наробила купи помилок, наприклад, у заяві, як інші хлопці і дівчата...
2. З гіркого досвіду моїх друзів можу дати ще пораду. Один з найголовніших ворогів абітурієнта – чутки. У розпал кампанії вони з'являються, як гриби після дощу, і запросто збивають з пантелику (наприклад, чутка, що прохідний бал заздалегідь встановлюється, а не формується в залежності від балів абітурієнтів – **Від ред.**). Тому довіряйте лише інформа-

Газета А+Б попросила першокурсників розповісти про секрети свого вступу до універу.

ції з вузу, а не випадковим абітурієнтам з черги до приймальної комісії.

Катерина Дремовчук, студентка першого курсу
Математика: 175
Українська мова та література: 155
Історія України: 163

1. "Під мікроскопом" вивчіть правила прийому до ВНЗ, куди подали документи, та виправте в приймальній комісії всі нюанси, щоб не потрапити в халепу. Наприклад, через незнання умов прийому до "Шевченка" повз "другу хвилю" пролетіли абітурієнти, які спочатку не подали до нього оригінали документів.
2. Для тих, хто не пройшов за "першої хвилі", але сподівається потрапити до вузу під час "другої хвилі" не потрібно чекати дзвінка від вузу: щодня "чергуйте" біля приймальної комісії, стежте за прохідним мінімумом і самостійно відстежуйте той момент, коли звільняється місце (звичайно, якщо при цьому настає ваша черга в рейтингу його зайняти).

Сергій Тертичко, першокурсник КНУБА
Математика: 169,5
Українська мова та література: 160
Історія України: 161

1. Золоте правило для всіх абітурієнтів, які бажають навчатися в конкретному вузі, – нести туди оригінали відразу, інакше

самі собі нашкодите. Хоча в деяких вузах немає різниці, подаєте ви оригінали або копії документів. Моя порада особливо стане в нагоді молоді, яка розраховує потрапити до вузу мрії по "другій хвилі". Справа в тому, що минулого року під другий потік зарахованих потрапили ті абітурієнти, у яких на той момент в приймальній комісії лежали саме оригінали. Така вузівська "фішка", звичайно ж, стала справжнім сюрпризом для вступників. З-за неї свій шанс стати студентом втратило багато гідної молоді (як пояснюють у МОН, це справедливо, адже ця "фішка" прописана в правилах прийому до вузу – **Від ред.**).
- 2. На прохідний бал (його висота, як правило, зашкалює) в першому списку рекомендованих до зарахування краще не орієнтуватися. В цілому, як і на сам список. Перше: багато абітурієнтів з "першої хвилі" не приносять свої оригінали. Друге: прохідний мінімум все одно впаде балів так на 10–20. Так вийшло, наприклад, на мою факультеті. Третє: в перші дні хлопці та дівчата, які не потрапили до першого списку виявилися "за рубежем" бюджетників, втрачають надію на вступ і забирають свої документи з ВНЗ. Тим, у кого високі бали, цього робити не треба, тому що декілька місць все одно звільниться. На жаль, зі своїми балами я не дотяг до бюджету, але мене зарахували на контракт.

Ярослав Таранівський, студент першого курсу
Математика: 175,5
Українська мова та література: 155
Історія України: 163

1. Найголовніше – "не прогавити" зарахування. Помилково цілком покладатися на роботу приймальних комісій. Річ у тому, що щасливчикам "першої хвилі" вони дзвонять завжди, а під час "другої хвилі" кожен повинен сам боротися за своє місце, а не чекати запрошення. На свій факультет я не пройшов з першого разу, але потрапив в перший список рекомендованих інших факультетів. Про всяк випадок відніс свої оригінали на один з них. Мені так порадили зробити в приймальній комісії, щоб я не втратив шанс стати студентом. Дуже правильна порада. Якщо не впевнений, що пройдеш по "другій хвилі", то краще не ризикувати.
2. З мого факультету, як я й говорив, мені ніхто не дзвонив. Я усе контролював сам і раджу усім робити так: кожен вечір впродовж п'яти днів "другої хвилі" підходити до приймальної комісії, цікавитися прохідним балом, радитися з членами комісії. Треба бути постійно на чеку й не тягнути до останнього. Тільки звільняється місце, і ти є наступним в рейтингу – відразу треба нести оригінали (до речі, так я і потрапив на факультет). А ось наприкінці останнього дня "другої хвилі", якщо є ще місяць, багато що швидше принесе реакції: хто швидше принесе документи, того і місце. До речі, коли довелося забирати оригінали, щоб перенести на факультет, то батькам їх не повернули. А мені віддали без проблем.

Підготовлено газетою

Зустрічі випускників у нашому навчальному закладі завжди дуже популярні. Для тих, хто закінчив КНУБА 30–50 років тому, це – день довгоочікуваних зустрічей, коли є можливість поспілкуватися не лише з одногрупниками, але і з тими, з ким жили разом у гуртожитку, збирали врожай на колгоспних ланах, працювали в будзагонах, вели активне громадське життя в складі комсомолу, брали участь разом у КВН та інших, палючих душу спогадах.
... Наш університет, який багатомо за звичкою хочеться називати добрим старим словом "інститут", вийшов на такі простори, що нам, випускникам альма-матер, де б ми не були, ніколи не буває соромно за наш вуз, ми з гордістю говоримо: "Ми – випускники КІБІ". Адже Київський національний університет будівництва і архітектури протягом останніх років входить у п'ятірку найкращих вищих навчальних закладів України. КНУБА є одним із лідерів національного рейтингу, першим у будівельній галузі та архітектурі. Це висновок соціального проекту "Рейтинг вузів "Компас". На основі масштабного наукового дослідження 234 вузів КНУБА отримав 1 місце за найкращу підготовку по архітектурно-будівельним спеціальностям. На думку ж молодих фахівців і працевлаштувачів університету включено у десятку найякісніших навчальних закладів. А за 80 літ наш заклад навчив і виховав для України десятки тисяч фахівців, в т.ч. для 80 країн світу. Тепер про головне. Слово випускнику КНУБА Володимирі Івановичу Савенку.

"У травні в КНУБА зустрілися випускники будівельного факультету 1975 року. Через 35 років сивочолі, солідні, випробувані життям у горнилі будівельних буднів колишні кнубівці (на жаль, 82 з 160) зібралися пригадати минулі часи і ще раз озирнутися назад у завзяте, веселе, бешкетливе студентство.

Організаторами зустрічі стали наш громадський студентський декан М.Г.Щенко та наставник з студентських років і до сьогодні В.К.Черненко, відомий вчений, доктор технічних наук, професор, дійсний член Академії будівництва України, зав. кафедри технології будівельного виробництва університету. Зустрівшись, ми привітали В.К.Черненка з 75-літтям, яке він відзначив нещодавно, побажали ще 100 років без болячок і старості, й надалі бути прикладом творчої наснаги, винахідливості й оптимізму. Довелося нам, на жаль, хвилиною мовчання згадати й пом'янути тих однокурсників, яких вже не буде серед присутніх. Це М.В.Вашечкін, А.М.Гулько, О.О.Дудніченко, І.А.Даценко, Ю.П.Дзюбенко, А.В.Конов, В.Ф.Козачук, В.А.Ковіта, Л.В.Лещенко, О.Б.Маринцев, О.М.Матвеев, І.Г.Мішак, Мухамед Усман, О.С.Моргун, В.Н.Пінчук, А.Г.Спірін, Г.Л.Шаповал, Шри

Рам Шарма, В.О.Шкітов, Г.І.Шлапацька, Б.Б.Шулевський. Вічна їм пам'ять!
Але життя продовжується, вирує. Одне покоління змінюється іншим, передаючи далі естафету життєвих перегонів.
Виступивши перед аудиторією, М.В.Підрізан розповів про проблеми і плани інвалідів, про здобутки на шляху

Біля Альма Матер – на пам'ять

Традиційні зустрічі випускників

МИ ЗУСТРІЛИСЯ І ПОМОЛОДШАЛИ

культурного і гуманітарного розвитку нашої української громади та зарубіжний досвід. Він також передав привітання й найкращі побажання присутнім від свого 90-літнього батька, В.В.Підрізана, професора КНУБА.

Найкращі побажання отримали учасники зустрічі від представників старшого покоління, також випускників нашого закладу. Це відомі і заслужені люди: почесний громадянин Києва, колишній міністр, багаторічний та успішний мер Києва (11 років поспіль керував життям столиці) В.О.Гусев та його однокурсник, випускник КІБІ 1951 року, професор, дійсний член Академії будівництва України Ю.О.Піщаченко. Вони пам'ятають Михайла Сергійовича Буднікова – видатну людину, науковця, професора, завідувача кафедри ТБВ університету (1950-1966), іменем якого Академія будівництва України назвала премію для відзначення авторів видатних наукових досягнень в галузі будівництва, встановивши її 1995 року. Саме ці люди разом з КНУБА, кафедрою ТБВ, НДІБВ та ін. організаціями доклали величезних зусиль для створення премії ім. М.С.Буднікова. І сьогодні багато працівників КНУБА, випускників, заслужених працівників будівельної галузі є лауреатами цієї премії. На кафедрі ж технології будівельного виробництва закладу дбайливо зберігається пам'ять про цю видатну постать в науці, в будівельному мистецтві.

Після зборів в аудиторії 119 відбувся жвавий перегляд виставки, яку організував професор В.К.Черненко на кафедрі технології будівельного виробництва.

У ході бесід між учасниками зустрічі

Василь Коваль висловив здивування: чому серед вищих керівників будівельної галузі Мінрегіонбуду немає випускників нашого КНУБА. І справді, чому найбільша в Україні "кузня" кадрів для будівництва не виплекала свого міністра будівництва? В.М.Коваль запропонував об'єднати зусилля й надолужити втрачене.

Виявилось також, що два Володимира – Рудько і Савенко – 2009 року були претендентами на здобуття Державної премії в галузі науки і техніки в авторських колективах НЖІБК (робота на Чорнобильську тематику) та ВАТ "ДБК-3", ВАТ "КиївЗНДІЕП" і ІТТФ НАН України (робота по енергозбереженню в будівництві). На жаль, жодна команда не перемогла в цих важких перегонах, попри підтримки Мінрегіонбуду, Верховної Ради України і профільних НДІ та Академії будівництва

України і Української академії наук (УАН). Можна лише сподіватись, що, мабуть, в наступні роки когусь вистачить терпіння і везіння, а також підтримки рідного КНУБА, щоб здобути премію.
Традиційне фотографування і святковий обід з піснями і жартами, з анекдотами студентських років і сучасними непомітно прокрутили колесо часу. Усі одностайно побажали успіхів рідній Альма Матер, подякували усім працівникам – викладачам і професорам в особі В.К.Черненка за гостинність, за все розумне, добре, вічне – знання, які щедро передаються поколінням молодих громадян України й багатьох країн світу.

До побачення, рідний КНУБА, і до зустрічі через 5 років, у 2015 -му!

В.Савенко,
випускник Університету 1975 року

В аудиторії, як 35 років тому...

Фото разом з наставником – проф. В.К. Черненком

Запрошуємо
до співпраціЩОБ ДОБРЕ
ВЧИТИСЯ
Й ЦІКАВО
ВІДПОЧИВАТИ

Шановні наші читачі! Студентська газета нашого університету "Архітектура і Будівництво" разом з вами продовжує удосконалюватися й запрошує до співпраці. Кожен з вас може випробувати себе в ролі дописувача. Адже студентські роки – це якраз і є період експериментів. А раптом із вас вийде кращий журналіст, ніж комп'ютерщик, сантехнік чи інженер!

Пишіть нам! Пишіть про все. Ви відпочивали влітку в горах? Розкажіть про це всім через нашу газету. На морі? Якщо це цікаво вашим друзям – значить, зацікавить і наших читачів. Спробуйте проаналізувати проблеми, які вас хвилюють. Вас обурює, як нахабно мчить водій на червоне світло, коли переходите дорогу? Напишіть про це!

Газета університету запрошує до співпраці всіх, хто має певні міркування з приводу самостійного навчання студентів, щодо участі нашої держави в Болонському процесі тощо. Ми будемо вас інформувати про те, як здобути другу вищу освіту, як заробити додаткову стипендію, як влаштуватися на роботу тощо, а ви запитуйте, що вас цікавило б іще. Спробуйте проаналізувати Інтернет як джерело інформації, поміркуйте на тему корупції у вищій школі, доведіть, що викладачі повинні поблажливо ставитися до студентів (чи простуйте), подумайте наскільки потрібна нам вища освіта взагалі, напишіть, як ви ставитесь до списування...

Є ще багато тем, стосовно яких нас дуже цікавить ваша думка. Тож не соромтеся, заходьте до редакції (Головний корпус, 6 поверх, кімн. 601а), приносьте свої твори, фотографії, малюнки. Можете писати на електронну адресу газети: www.arh_bud@knuba.edu.ua Ваші публікації мають шанс з'явитися у друкованому вигляді. Отже, ми готові до співпраці. А ви?

Редакція "А+Б"

На пагорбах київських...

ПЕРШІ КИЇВСЬКІ ФОТОГРАФИ

Перші київські фотографії – це люди яскравої долі, талановиті майстри своєї справи. До речі, саме в Києві 1867 року було створено перший в імперії фотокалендар. За це автори його – Віктор Воюцький та Олександр Рудківський – отримали від імператора Олександра II золоті годинники із золотими ланцюжками й ключиками.

Також ж нагородили, причому двічі, удостоювався киянин Франц де Мезер – за альбоми краєвидів Києва й околиць. Волинянин, прийшов до Києва 1852 року, де й став учителем малювання в Інституті шляхетних дівчат. Однак новий засіб зображення – фотографування – так захопив його, що невдовзі учитель перетворився у професійного фотографа. Він домігся незвичайних успіхів під час впровадження власних винаходів у фотографії. Уже 1865 р. кабинетні портрети Ф. де Мезера вважалися верхи досконалості. Через його фотоательє на Хрещатику пройшло кілька поколінь киян. За 30 років фотограф – рекордсмен нашого міста по кількості фотознімків – виготовив 137800 зображень (негативів), з яких віддрукував 1,5 млн. фотокарток!

Крик душі

ПРОТИ ФУТБОЛУ 2012 – СОБАКИ І КІШКИ

Що таке чуйність? Це здатність чуйно, співчутливо ставитися до оточуючих і до навколишнього: сиріт, престарілих, бездомних котів і собак. Чуйність пов'язана зі здатністю розрізняти і розпізнавати нужду, це явище сердечне, душевне. Тому добру людину ще називають сердечною. Сьогодні газеті особливо приємно дати слово такій людині, студенту-четвертокурснику Олексію Благову, який прийшов до редакції, щоб на сторінках газети торкнутися актуальної проблеми – любові й ненависті до "братів наших менших":

– Чи варто проводити в Україні в 2012 – му чемпіонат Європи по футболу? У країні, де нікому немає діла не лише до бездомних тварин, але і до людей, і не лише бездомних. Зараз на шляху чемпіонату встали не чиновники і безладні начальники, а українські бездомні тварини. На стерилізацію бездомних тварин, створення для них притулків немає грошей, тому їх в країні стали безжалюдно знищувати. До речі, про це пише у своєму листі-зверненні до президента Віктора Януковича перший президент України Леонід Кравчук: "Нагадаю, що Папа Римський відніс собак до живих істот, у яких є душа. Тому людей, які так жорстоко поводяться з собаками, маємо підстави називати душоубами". У відповідь на ці дії в багатьох країнах Євро-

Бездомна мама

пи почався рух із закликami утриматися від поїздки на Євро-2012 в Україну. Активісти руху збираються звернутися до тураргентств, футболістів, посадовців, політиків і УЕФА з вимогою бойкотувати приїзд європейців до нашої країни. На захист українських собак і кішок встали 125 громадських організацій зі всього світу. Люди із США і Франції, Німеччини і Великобританії, Іспанії й Швейцарії, Італії й Бразилії вимагають гуманного поводження з братами нашими меншими. Відома французька актриса Бриджіт Бардо стала однією з перших, хто грудьми встав на захист українських бездомних тварин. Знаменитий німецький автогонщик Михаель Шумахер її підтримав і сказав, що жодна подія, у тому числі і така масштабна, як чемпіонат Європи з футболу, не вартий того, щоб масово винищувати тварин.

Я з ним згоден на усі сто. Адаже з цієї вина виникла проблема? Тих людей з "добрим серцем"? Адаже хто винен в загибелі бездомної тварини? Той, хто її викинув на вулицю, не побажавши узяти гріх на душу, втопив сліпе цуценя-котеня, або той, хто цей гріх був вимушений узя-

ти, враховуючи реальну небезпеку, до витікає вже від дорослої, практично дикої тварини?

Мені здається, що до мозку кісток європейці Бриджіт Бардо і Михаель Шумахер не мають ані найменшого уявлення про істинну кількість бездомних тварин в Україні. І абсолютно очевидно, що не лише українські економічні негаразди стали причиною появи на вулицях бездомних тварин. Часто можна почути: мовляв, ось у "них", у європейців, культура. До тварин ставлення, як до людей. Щоб було у нас так, як у "них", треба стати ними. А у нас: однією рукою хрестимося, іншою виставляємо за двері в 30-градусний мороз картонну коробку із сліпими котенятами, а потім кричимо на кожному кроці про те, як ми погано живемо і вічно шукаємо винних. Особливо про це "співає" молодь, яка хоче хорошого, забезпеченого життя й відразу. Я часто спостерігав за обличчями миловидних дівчат, які з відразою дивилися на нещасних тварин, яких колись хтось позбавив власного дому. При моїй пропозиції: "давай погодимося" – часто слідувала відповідь: навіщо мені ці мерзенні, брудні псини. А так хотілося б, щоб і у нас було європейське ставлення до безвинних тварин. А ми, вважає мій дідусь, за якихось двадцять років перетворилися на націю байдужих, бездушних і безвідповідальних людей. З нашої німії згоди з нас виняли

Покинуті

сталевий стержень, однією із складових якого була мораль. Натомість ми отримали штучний гнучкий імплантат, який дає можливість пристосовуватися до будь-яких умов, причому дозволяє не думати про такий анахронізм, як розкаяння совісті.

До речі, багато хто виріс на фільмі "Білий Бім, Чорне вухо". Переглядаючи його, рідко стримуєшся від сліз, спостерігаючи за нещасливою долею покинутого пса. Це кіно, безумовно, потрібне, оскільки сприяє розвитку у людей відчуття співчуття до тварин, і, напевно, воно врятувало своєю виховною дією не одного пса або кішку від видворення на вулицю недбайливими господарями.

За великим рахунком, мені, як багатомоїм співгромадянам, все одно чи відбудеться Євро-2012 в Україні. Навіть буде краще для іміджу країни, якщо чемпіонат у нас провалиться. Це позбавить можливості мільйонів європейських уболівальників побачити, як ми гримемося під евровстандарти, як з нашої вини страждають нещасні тварини, як абсолютно ніхто за їх смерть не несе відповідальності.

Олексій Благов, студент

Перший у Києві й один з перших в Україні фотознімків був зроблений 157 років тому, у вересні 1853 року. Англієць Джон Борн на проханні свого земляка, інженера Чарльза де Вільоля, зафіксував його чудове творіння – Миколаївський Ланцюговий міст, що розкинувся через Дніпро, автором якого він був. Саме з легкої руки Джона Борна в Києві в 1860–1870-ті роки почався розквіт видової фотографії. Завдяки фотографічному буму, що спалахнув тоді, були збережені багато вулиць, парків, будівель, які не дійшли до сьогоднішніх днів через революційні та військові вихри ХХ століття...

На російських і зарубіжних фотовиставках Ф. де Мезер одержав 6 золотих і 4 срібні медалі. На виставках у Флоренції й Петербурзі – вищі нагороди за знімки на склі. За фотороботи, які виставлялися у Москві, Мадриді та Брюсселі, – золоті медалі, почесні дипломи. Російська імператриця Марія Федорівна подарувала авторові дорогоцінний перстень за альбомом київських краєвидів, а грецька королева Ольга відзначила званням свого придворного фотографа...

Захопився фотографією й 27-літній київський поет Володимир Висоцький, що відкрив 1873 року фотоательє на розі Хрещатики й вул. Лютеранської. Новачок вмить добився популярності. Незабаром на долю Ф. де Мезера й В. Висоцького припала понад половина всіх замовлень у Києві! 1882 р. В. Висоцький отримав срібну медаль на виставці в Москві, а потім – царські подарунки за фотороботи для членів імператорської сім'ї. Він став офіційним фо-

тографом Київського університету, а також дістав звання "Придворний фотограф Імператорської Високості Великої княгині Олександри Петрівни". Після смерті В. Висоцького його ательє перейшло до дружини й сина – В. Висоцькому-молодшому, який запровадив новинку – знімки при електричному освітленні. Причому для зручності тих, хто приїжджав до ательє у бальних костюмах, була приготвлена спеціальна карета...

Генріх Лазовський відкрив фотоательє на розі Хрещатики й вул. Прорізної 1891 року (тепер на цьому місці ресторан "Козак Мамай"). Уже через шість років у його розпорядженні було 13200 негативів. Саме Г. Лазовський – перший, хто став розфарбовувати чорно-білі фотознімки одним лише йому відомим способом, добуваючись стовідсоткової передачі реальних кольорів у дрібних деталях. Це, звичайно, справило велике враження на сучасників... За альбом Волинських маневрів 1890 року Г. Лазовський отримав від імператора Олександра III перстень із діамантом, за альбом торжеств при корона-

ції 1896 року – медаль на Андріївській стрічці (уже від нового імператора Миколи II). Але головним його досягненням стало використання штучного освітлення при денному світлі для фотопортретів. За цей винахід Паризька академія присудила автору Велику золоту медаль і диплом почесного члена, а Академія винахідників – Почесний диплом. Мало хто з фотографів світу був визнаний гідним такої честі.

1893 року на Хрещатику відкрив фотоательє Микола Уземський. Він став відомий не лише численними знімками фабрик і заводів, але, насамперед, як автор портретів на матовому папері, які виділялися як за розміром, так і якістю виконання. Особливо знаний його портрет "маленького Гамлета" – хлопчика, що був одягнений в костюм Гамлета. Портрет був чудовий: фотограф зумів допомогти юній фотомоделі прийняти позу принца Датського й надати обличчю відповідний вираз. Успіхи М. Уземського призвели до швидкого збільшення ательє: якщо 1893 року тут працювало двоє службовців, то вже 1897-го – понад двадцять.

Однак "королем видової фотографії" по праву вважався генерал-лейтенант Дмитро Біркін. Командир Київської інженерної (будівельної) команди, а потім й начальник Інженерного управління Київського військового округу, він брав активну участь у створенні системи водопостачання міста, під його особистим наглядом зводилися не лише всі фортечні споруди, але й, наприклад, славновісний Володимирський собор. Д. Біркін, незважаючи на високий генеральський чин, особисто керував військовою фотографією при Інженерно-навчальних майстернях. З рядового підрозділу йому вдалося створити

зразкову фотомайстерню, обладнану й укомплектовану фотоприналожностями й оптичними приладами по тодішньому останньому слову. Д. Біркін винайшов спеціальний фотоапарат для нівелювання й зйомки місцевості. Саме цей винахід дозволив йому зробити воістину унікальну панорамну зйомку багатьох київських краєвидів ХІХ століття.

Цікаво, що до фотографії був небайдужий навіть київський міський голова Йосиф Завадський. Він не був фотографом, але з фотографією був тісно пов'язаний його бізнес... З'явившись 1839 р. у Києві, Завадський став власником друкарні, а в 1862–1885 рр. був орендарем університетської друкарні й літографії. Видавець став популярним, роблячи копії із уже існуючих фотографій, і продаючи їх. Власне, ця популярність (і зароблені за її допомогою капітали) забезпечила йому згодом посаду київського голови.

Не можна не згадати й про фотомайстрів нашої Солом'янки. Хоч на околиці міста й не було шикарних фотомайстерень, але були свої "фотовіртуози". Так, на ринку, що знаходився по вул. Ігнатівській (нині Урицького), були ательє – п'ятихвилинки, де можна було зробити: "Мені фото, де я була б на 15–20 літ молодшою. Будь ласка, мадам, але це коштуватиме дорожче". Недалеко від ринку, на вул. Старо-Вокзальній, де знаходилися скромніші, не такі презентабельні як у центрі фотоательє, також можна було скористатися роботою добрих майстрів фотосправи.

Без перебільшення, наприкінці ХІХ століття Київ був одним з самих "фотографічних" міст імперії.

І.Герасценкова

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35